

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122212340
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Školníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1122212340.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Školníkovej a členiek senátu JUDr. Viery Markovej a JUDr. Renáty Šiškovej, v právnej veci žalobcu: Štúdio K.F.A. architektúra a design spol. s r.o., so sídlom Karpatská 7555/28, 811 05 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 31 431 224, právne zastúpeného: Marko & Overton-Fox, s.r.o., so sídlom Karpatská 18, 811 05 Bratislava, IČO: 47 246 936 proti žalovanému: dizajnový nábytok KFA, spol. s r.o., so sídlom Karpatská 28, 811 05 Bratislava, IČO: 47 930 632, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JANČO A PARTNERI, s. r. o., Štúrova 13, 811 02 Bratislava, IČO: 36 367 524, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/107/2022-113 zo dňa 17.01.2023, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/107/2022-113 zo dňa 17.01.2023 potvrdzuje.

II. Súd priznáva žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozhodol tak s poukazom na § 324 ods. 1, 3 § 325 ods. 1, 2 písm. c), § 328 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia z 22.12.2022 domáhal, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakáže žalovanému zdržať sa prevodu a zdržať sa zaťaženia právami tretích osôb, spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 k celku na:

a/ stavbe so súpisným číslom XXXX v meste O. - m. č. W. Q., okres O. H., nachádzajúcej sa v katastrálnom území W. Q., parcela registra „D.“ evidovaná na katastrálnej mape, postavenej na pozemku parc. č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 198 m²; stavba aj pozemok sú zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. Q.;

b/ pozemku v meste O. - m. č. W. Q., okres O. H., nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Q., parcela registra „D.“ evidovaná na katastrálnej mape, parc. č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 198 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. Q.;

c/ pozemku v meste O. - m. č. W. Q., okres O. H., nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Q., parcela registra „D.“ evidovaná na katastrálnej mape. parc. č. XXXX, záhrada vo výmere 167 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. Q. (ďalej len „spoluvlastnícky podiel na Nehnuteľnostiach“).

3. Žalobca dôvodil tým, že ako prenajímateľ uzatvoril so žalovaným ako nájomcom dňa 18.04.2019 nájomnú zmluvu na užívanie nebytových priestorov v stavbe na S. ulici XX v O., na základe ktorej si nájomca prenajal predmetný nebytový priestor a zaviazal platiť nájomné, ako aj ďalšie platby spojené s užívaním nebytového priestoru (ďalej len „Nájomná zmluva 1“). Nájomnú zmluvu 1 dojednala a v mene obidvoch spoločností aj uzatvorila H.. U.. W., ktorá bola v čase uzatvorenia zmluvy konateľkou v obidvoch spoločnostiach - u žalobcu, aj u žalovaného. H.. U.. W. bola v čase uzatvorenia Nájomnej zmluvy 1 menšinovou spoločníčkou žalobcu s podielom približne 33,53 % na základnom imaní žalobcu a jedným z dvoch konateľov žalobcu. H.. U.. W. bola v čase uzatvorenia Nájomnej zmluvy 1 zároveň jedinou spoločníčkou a jedinou konateľkou žalovaného. Žalovaný už dlhší čas neplatí nájomné ani preddavky na náklady spojené s užívaním predmetu nájmu v zmysle Nájomnej zmluvy 1 riadne a včas. Suma istiny neuhradených faktúr predstavuje ku dňu podania tohto návrhu sumu spolu výšku 17.005,30 eur a pozostáva z nasledovných súm vyúčtovaných jednotlivými faktúrami vystavenými žalobcom: VS 120054 nájom 2/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 20.02.2020, VS 120086 nájom 3/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 23.03.2020, VS 120117 nájom 4/2020 dlžná suma 441,86 eur splatná 28.04.2020, VS 120146 nájom 5/2020 dlžná suma 441,86 eur splatná 25.05.2020, VS 120174 nájom 6/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 24.06.2020, VS 120201 nájom 7/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 22.07.2020, VS 120227 nájom 8/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 24.08.2020, VS 120255 nájom 9/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 22.09.2020, VS 120281 nájom 10/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 22.10.2020, VS 120311 nájom 11/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 24.11.2020, VS 120341 nájom 12/2020 dlžná suma 883,74 eur splatná 21.12.2020, VS 121005 nájom 1/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 28.01.2021, VS 121043 nájom 2/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 24.02.2021, VS 120074 nájom 3/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 24.03.2021, VS 120099 nájom 4/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 27.04.2021, VS 120124 nájom 5/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 25.05.2021, VS 120145 nájom 6/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 21.06.2021, VS 120164 nájom 7/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 21.07.2021, VS 120183 nájom 8/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 23.08.2021, VS 120203 nájom 9/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 27.09.2021, VS 120231 nájom 10/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 29.10.2021, VS 120251 nájom 11/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 23.11.2021, VS 120274 nájom 12/2021 dlžná suma 883,74 eur splatná 27.12.2021, VS 2022010 nájom 1/2022 dlžná suma 883,74 eur splatná 24.01.2022, VS 2022034 nájom 2/2022 dlžná suma 883,74 eur splatná 25.02.2022, VS 2022055 nájom 3/2022 dlžná suma 883,74 eur splatná 21.03.2022, VS 2022077 nájom 4/2022 dlžná suma 883,74 eur splatná 19.04.2022, VS 121177 energie 7/2021 dlžná suma 50,08 eur splatná 23.08.2021, VS 121195 energie 8/2021 dlžná suma 129,92 eur splatná 27.09.2021, VS 121261 energie 11/2021 dlžná suma 206,36 eur splatná 27.12.2021, VS 2022022 energie 1/2022 dlžná suma 355,81 eur splatná 25.02.2022, VS 2022136 energie 4,5,6/2022 dlžná suma 355,81 eur splatná 01.08.2022. V článku VII odsek 8.1 Nájomnej zmluvy 1 bol zároveň dohodnutý úrok z meškania vo výške 0,5 % denne z dlžnej sumy za každý aj začatý deň omeškania, a to odo dňa splatnosti dlžnej sumy až do zaplatenia. Vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca ďalej uviedol, že ako prenajímateľ uzatvoril so žalovaným ako nájomcom dňa 31.05.2018 aj nájomnú zmluvu na užívanie nebytových priestorov v stavbe na S. ulici XX v O., na základe ktorej si nájomca prenajal predmetný nebytový priestor a zaviazal sa platiť nájomné, ako aj ďalšie platby spojené s užívaním nebytového priestoru (ďalej len „Nájomná zmluva 2“). Aj Nájomnú zmluvu 2 dojednala a v mene obidvoch spoločností aj uzatvorila H.. U.. W.. V Článku IV Nájomnej zmluvy 2 bolo dohodnuté, že žalovaný ako nájomca sa zaväzuje platiť nájomné vo výške 1.429,00 eur mesačne plus aplikovateľná daň z pridanej hodnoty, a to do 15-teho dňa v mesiaci, za ktorý sa platí nájomné na účet prenajímateľa. Žalobca na nájomné vystavoval osobitné faktúry, na ktorých uvádzal neskoršiu splatnosť faktúr. V Článku V Nájomnej zmluvy 2 bolo dohodnuté platenie preddavkov za náklady spojené s dodávkou vody, plynu a elektrickej energie. Tieto platby boli splatné v zmysle článku IV odsek 4.2 nájomnej zmluvy tretí bod do 14 dní od doručenia príslušnej faktúry. Žalovaný už dlhší čas neplatí nájomné ani preddavky na náklady spojené s užívaním predmetu nájmu v zmysle Nájomnej zmluvy 2 riadne a včas. Suma istiny neuhradených faktúr, predstavuje ku dňu podania tohto návrhu sumu spolu vo výške 19.599,32 eur, a pozostáva zo súm splatných od 19.08.2019 až 28.01.2021. V Nájomnej zmluve 2 bol rovnako dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,5% denne. Celková pohľadávka žalobcu voči žalovanému

z Nájomnej zmluvy a 1 Nájomnej zmluvy 2 tak predstavuje sumu neuhradených faktúr z Nájomnej zmluvy 1 - 17.005,30 eur; úroky z omeškania dohodnutých v Nájomnej zmluve 1 - 43.587,82 eur; sumu neuhradených faktúr z Nájomnej zmluvy 2 - 19.599,32 eur; úroky z omeškania dohodnutých v Nájomnej zmluve 2 - 79.560,62 eur, spolu 159.753,06 eur. Žalobca mal za to, že okolnosti uzatvorenia Nájomnej zmluvy 1 a Nájomnej zmluvy 2, obsah Nájomnej zmluvy 1 a Nájomnej zmluvy 2, postoj žalovaného a ekonomická situácia žalovaného vyvolávajú potrebu bezodkladne upraviť pomery a obavu, že exekúcia pohľadávky žalobcu z Nájomnej zmluvy 1 a Nájomnej zmluvy 2 bude ohrozená. Nájomnú zmluvu 1, 2 považoval za nevýhodnú pre žalobcu ako prenajímateľa. Nájomné bolo dohodnuté ako neprímerane nízke, keďže obvyklé nájomné za porovnateľné priestory sa v čase uzatvorenia Nájomnej zmluvy 1 pohybovalo v sume prevyšujúcej 10 eur/m² za mesiac, no v Nájomnej zmluve 1 bolo dohodnuté nájomné vo výške 6,14 eur/m² za mesiac. V nájomných zmluvách nebola dohodnutá žiadna indexácia či inflačná doložka, a preto má byť nájomné počas celej doby nájmu nezmenené. V prípade neplatenia nájmu bola dohodnutá neštandardne dlhá výpovedná doba v oboch zmluvách v trvaní 36 mesiacov (3 roky). Predmetom nájmu 2 sú najlukratívnejšie priestory v stavbe nachádzajúce sa v O. - m. č. W. Q., pričom nájomné bolo dohodnuté ako neprímerane nízke, keďže obvyklé nájomné za porovnateľné priestory sa v čase uzatvorenia Nájomnej zmluvy 2 pohybovalo v sume prevyšujúcej 10 eur/m² za mesiac, no v Nájomnej zmluve bolo dohodnuté nájomné vo výške 8,73 eur/m² za mesiac. Navyše za časť priestoru reálne užívaného nájomcom (terasa) sa nájomné neplatí vôbec. Nájomná zmluva je pritom uzatvorená na dobu 20 rokov. H.. U.. W. svojím konaním ako vtedajšia konateľka žalobcu poškodila žalobcu a jej väčšinového spoločníka - H.. U.. K.. Š. s podielom približne 65,82 % na základnom imaní žalobcu, ktorý je od 19.05.2019 dodnes jediným konateľom žalobcu. H.. U.. W. konala a koná v prospech žalovaného, v ktorej bola a doposiaľ je jedinou spoločníčkou a konateľkou. Žalovaný nájomné na základe Nájomnej zmluvy 1 a Nájomnej zmluvy 2 dlhodobo neplatil a je zjavné, že nájomné nechce dobrovoľne uhradiť. Žalobca bol nútený uplatniť si pohľadávky z nájomných zmlúv na súde, pričom aktuálne sa vedie upomínacie konanie o pohľadávke žalobcu z Nájomnej zmluvy 1 na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 18Up/1685/2022 a upomínacie konanie o pohľadávke žalobcu z Nájomnej zmluvy 2 na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7Up/841/2022. Žalobca sa z verejne dostupných zdrojov dozvedel, že z účtovnej závierky žalovaného vyplýva, že žalovaný vykazuje iba minimálny zisk. V roku 2021 dosiahol zisk v sume 17.327 eur, v roku 2020 zaznamenal stratu vo výške 4.864 eur. Hodnotnejším reálnym aktívom žalovaného je spoluvlastnícky podiel vo výške 1/2 na Nehnuteľnostiach. Ide o rodinný dom s pozemkami v tesnom susedstve stavby prenajatý žalovanému na základe Nájomnej zmluvy 2. Podľa vedomostí žalobcu, žalovaný nehnuteľnosti využíva na podnikanie. Spoluvlastnícke podiely na predmetných nehnuteľnostiach nadobudol žalovaný na základe kúpnej zmluvy z 29.11.2022 - teda v čase, keď dlhodobo neplatil pohľadávku žalobcovi. Druhou podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností s podielom 1/2 k celku je konateľka a jediná spoločníčka žalovaného - H.. U.. W.. Žalobca tiež poukázal na predmet podnikania žalovaného, ktorým je zariaďovanie interiérov, kedy obežné aktíva - zásoby tovaru na sklade sa pravidelne obmieňajú a prípadné peniaze na účte sa používajú na nákup tovaru a nie je záruka ich dlhohodobej existencie. Ak by žalovaný previedol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam na tretiu osobu, alebo napríklad čo i len na svoju konateľku a jedinú spoločníčku, ktorá má ako podielová spoluvlastníčka predkupné právo na spoluvlastnícky podiel žalovaného na nehnuteľnostiach, pohľadávka žalobcu by bola nevykonateľná, pretože žalovaný by nedisponoval žiadnym hodnotnejším reálnym aktívom a zostal by iba právnym subjektom bez reálne postihnuteľného majetku, ktorý by mohol utlmiť činnosť, vstúpiť do likvidácie, alebo by mohol byť na neho vyhlásený konkurz. Z uvedeného dôvodu existuje podľa žalobcu obava, že exekúcia pohľadávok žalobcu bude ohrozená, ak by žalovaný disponoval s predmetným spoluvlastníckym podielom k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Hodnota spoluvlastníckeho podielu žalovaného k nehnuteľnostiam je pritom porovnateľná s výškou pohľadávky voči žalovanému.

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s predloženými dôkaznými prostriedkami uviedol, že neodkladné a zabezpečovacie opatrenia sú ich charakterom výnimočnými a mimoriadnymi prostriedkami súdnej ochrany smerujúcimi k úprave pomerov a ovplyvneniu správania strán, predovšetkým však k ochrane pred takým konaním odporcu, resp. toho, voči komu návrh smeruje, ktoré bezprostredne hrozí alebo trvá a má za následok hrozbu alebo vznik ujmy na strane navrhovateľa. Neodkladné a zabezpečovacie opatrenia sa považujú za výnimočné prostriedky najmä preto, lebo pri ich nariadení súd zásadne nevykonáva dokazovanie, je porušená zásada rovnosti strán konania, strany nemusia byť pred ich nariadením vypočítané a napokon uznesenie o nariadení neodkladného či zabezpečovacieho opatrenia je vykonateľné bez ohľadu na jeho právoplatnosť. Medzi neodkladným a zabezpečovacím opatrením je navyše vzťah subsidiarity, kedy neodkladné opatrenie je možné

nariadiť len v prípade, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V tejto súvislosti súd prvej inštancie dal do pozornosti predovšetkým ust. § 324 ods. 3 CSP, ktoré stanovuje subsidiaritu neodkladných opatrení voči zabezpečovaciemu opatreniu, pričom dáva prioritu opatreniu zabezpečovaciemu, t.j. že neodkladné opatrenie sa uplatní subsidiárne. Účelom zabezpečovacích opatrení je zriadenie záložného práva na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa (žalobcu), ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Zabezpečovacím opatrením teda súd zriadi záložné právo, čím sa žalobcovi zabezpečí postavenie záložného veriteľa s možnosťou výkonu záložného práva po tom, čo bude pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím. Pokiaľ teda žalobca návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nesleduje iný cieľ ako zabezpečiť si vymožitelnosť svojej pohľadávky voči žalovanému, uvedené je vždy možné docieľiť zabezpečovacím opatrením podľa ust. § 343 CSP a nasl.. Podľa názoru súdu prvej inštancie o takýto prípad ide aj v danej veci, keď z návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia je zrejmé, že žalobca má voči žalovanému splatné pohľadávky, ktorých zaplata sa domáha samostatnými žalobami. Žalobca nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňoval len obavou, že exekúcia jeho peňažnej pohľadávky bude ohrozená, bolo teda na mieste sledovaný účel dosiahnuť práve zriadením zabezpečovacieho opatrenia podľa ust. § 343 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého zákonného ustanovenia súd zriaďuje na návrh záložné právo na veciach, právach alebo iných majetkových hodnotách dlžníka a slúži len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že nebol splnený zákonný predpoklad pre nariadenie neodkladného opatrenia (viď napr. uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/254/2016).

5. Nad rámec uvedeného súd prvej inštancie usúdil, že aj za predpokladu, že by žalobca v danom prípade aplikoval správny inštitút na úpravu jeho pomerov, taktiež by bol nútený konštatovať, že nie sú dané podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia (zabezpečovacieho opatrenia), nakoľko žalobca neosvedčil v čase podania návrhu, ani v čase vydania rozhodnutia súdu (§ 329 ods. 2 CSP) potrebnosť a naliehavosť situácie vyžadujúcej si okamžitý zásah súdu do pomerov strán sporu. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí mať na nariadení neodkladného opatrenia právny záujem. To znamená, že musí na základe právne významných skutočností (a nie napr. na základe morálnych záujmov) osvedčiť, že táto úprava je bezodkladne potrebná. To znamená, že navrhovateľ je procesne povinný tvrdiť a osvedčiť, že sú splnené všetky zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, inak nemôže byť úspešný a jeho návrh bude súdom zamietnutý. Žalobca však v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len stroho uviedol, že z účtovnej závierky žalovaného vyplýva, že žalovaný vykazuje iba minimálny zisk. V roku 2021 dosiahol zisk v sume 17.327 eur, v roku 2020 zaznamenal stratu vo výške 4.864 eur, pričom jediný hodnoverný majetok (aktíva) žalovaného sú nehnuteľnosti, na ktorých má žalovaný podiel 1/2 k celku. Z uvedeného podľa žalobcu vyplýva, že ak by žalovaný previedol spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam na tretiu osobu alebo napríklad čo i len na svoju konateľku a jediná spoločníčku, ktorá má ako podielová spoluvlastníčka predkupné právo na spoluvlastnícky podiel žalovaného na predmetných nehnuteľnostiach, pohľadávka žalobcu by bola nevymožiteľná, pretože žalovaný by nedisponoval žiadnym hodnotnejším reálnym aktívom a zostal by iba právnym subjektom bez reálneho postihnuteľného majetku, ktorý by mohol utliť činnosť, vstúpiť do likvidácie alebo by mohol byť na neho vyhlásený konkurz. Podľa tvrdení žalobcu existuje preto obava, že exekúcia pohľadávok žalobcu proti žalovanému bude ohrozená, ak by žalovaný disponoval s predmetným spoluvlastníckym podielom k nehnuteľnostiam. Žalobca nijakým konkrétnym spôsobom nepreukázal, že by mu hrozil v dôsledku konania žalovaného vznik škody alebo inej ujmy, ani že by mu hrozilo zhoršenie jeho právneho postavenia. Žalobca nepredložil žiadne dôkazy o tom, že žalovaný vykonáva úkony, ktoré by smerovali k zbaveniu sa (zaťaženiu) predmetných nehnuteľností, ničím neosvedčil ani nepreukázal také skutkové okolnosti, ktoré by bez rozumných pochybností umožňovali prijať záver, že na strane žalobcu bezprostredne hrozí nebezpečenstvo vzniku ujmy a vzniku takejto ujmy možno zabrániť len nariadením neodkladného opatrenia. Na základe uvedených dôvodov súd prvej inštancie návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhodnotil ako nedôvodný, a preto ho zamietol (§ 328 ods. 1 CSP). O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení § 255 ods. 1 CSP.

6. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Mal za to, že súd prvej inštancie nezohľadnil účel neodkladného opatrenia, ktorý je širší z hľadiska ochrany právnej pozície žalobcu a ide v tomto prípade o vhodnejší a účinnejší inštitút ako zabezpečovacie opatrenie. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil ekonomickú situáciu žalovaného, zaťažovanie a nakladanie s nehnuteľnosťami v

minulosti, riziko nakladania s nimi a ich vplyv na pozíciu žalobcu a reálnu vymožitelnosť jeho práv. Súd prvej inštancie sa rovnako dostatočne nevysporiadal s citovanou judikatúrou v návrhu žalobcu, kedy odklon od nej riadne neodôvodnil. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nespochybnil, že žalobca eviduje voči žalovanému pohľadávku spolu vo výške 159.753,06 eur, pričom žalobca osvedčil aj okolnosti uzatvorenia Nájomnej zmluvy 1, 2 a ekonomickú situáciu žalovaného. Žalobca poukazoval na viaceré skutočnosti a právne úkony, ktoré v konečnom dôsledku môžu zmariť vymožitelnosť jeho pohľadávky, s ktorými sa súd prvej inštancie podľa jeho názoru vôbec nezaoberal. Zopakoval, že nájomné zmluvy uzatvárala v mene žalobcu ako prenajímateľa vtedajšia konateľka H.. U.Y.. W., ktorá vystupovala aj v mene nájomcu ako konateľka. H.. U.Y.. W. bola v čase uzatvorenia nájomných zmlúv spoločníčka žalovaného s podielom približne 33,53% na základnom imaní s jednou z dvoch konateľov žalobcu. Zároveň bola jedinou spoločníčkou a konateľkou žalovaného. Žalobca bol názoru, že osvedčil, že tak Nájomná zmluva 1 ako aj Nájomná zmluva 2 sú nevýhodné pre žalobcu, nakoľko nájomné bolo dohodnuté neprímerane nízke, nebola dohodnutá žiadna indexácia nájomného pre prípad inflácie a bola dohodnutá neprímerane dlhá výpovedná doba. H.. U.Y.. W. tak podľa názoru žalobcu poškodila väčšinového spoločníka H.. U.Y.. K.. Š., nie je preto vylúčené poškodzujúce konanie aj v budúcnosti. Žalovaný nájomné dlhodobo neplatí a je zjavné, že ho nechce dobrovoľne uhradiť. Žalobca osvedčil aj nepriaznivú ekonomickú situáciu žalovaného, pričom súd prvej inštancie nijako nezvážil, či je reálne možné zo zisku žalovaného dlhodobo uspokojovať záväzky, vrátane pohľadávky žalobcu. Z návrhu bol zjavný nepomer zisku žalovaného v roku 2021 v sume 17.327 eur a v roku 2020 vo výške 4.864 eur k výške pohľadávky žalobcu. Žalobca poukázal v návrhu aj na predmet podnikania žalovaného, ako i možnosť prevodu Nehnuteľností žalovaným, v dôsledku čoho by sa pohľadávka žalobcu stala nevymožitelnou. Týmito skutočnosťami sa súd prvej inštancie vôbec nezaoberal, pričom sú významné pre preukázanie hrozby nebezpečenstva vzniku ujmy na strane žalobcu. Podľa výkladu súdu prvej inštancie v konečnom dôsledku sa nie je možné domáhať zákazu nakladania s nehnuteľnosťami, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Takýto výklad je však v rozpore s podstatou súdnej ochrany, právnou úpravou, ktorá vyslovene pripúšťa nariadenie neodkladného opatrenia aj v prípade obavy, že exekúcia bude ohrozená. Argumentácia súdu nezodpovedá ani obsahu podaného návrhu, účelom ktorého bolo vylúčiť riziko zmarenia uspokojenia pohľadávky žalobcu a zabrániť špekulatívnym právnym úkonom, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali žalobcu. Podľa žalobcu je zrejmé, že tento účel nemožno dosiahnuť iba nariadením zabezpečovacieho opatrenia, osobitne zriadením záložného práva. Žalobca má obavu, že po podaní návrhov na súd dôjde k prevodom majetku v snahe o znehodnocovanie nehnuteľností, kedy žalovaný už v minulosti zaťažil nehnuteľnosti záložnými právami, či inými ťarchami. Žalobca by tak nedisponoval žiadnymi hodnotnejšími aktívami a spoločnosť žalovaného by zostala bez reálne postihnuteľného majetku. Zaťaženie nehnuteľností napríklad vecným bremenom, či iným vecným právom môže do podstatnej miery podľa žalobcu znemožniť reálny výkon záložného práva a relativizovať hodnotu zálohu. Rovnako by výkon exekúcie nemohol reálne uskutočniť a bol by ohrozený pri prevode majetku na bezkontaktný subjekt. Žalobca vychádzal z premisy, že súdu je známe právo a spôsoby ukracovania veriteľov, preto nepovažoval za vhodné a účelné podobné úkony špecifikovať. Úvahy súd prvej inštancie, že v danom prípade je postačujúce prípadné zabezpečovacie opatrenie, nepovažoval preto žalobca za dôvodné. Rovnako úvahy súdu prvej inštancie, že vymožitelnosť pohľadávky nie je ohrozená, sú v rozpore so skutočným obchodným životom, pričom s prihliadnutím na priemernú dĺžku konania na Okresnom súde Bratislava I, zvýšený počet návrhom na vyhlásenie konkurzu sa javí potreba dočasnej úpravy pomerov ako potrebná. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s citovanou judikatúrou žalobcu týkajúcej sa práve nakladania s nehnuteľnosťami (ako napr. rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/337/2009, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/278/2011, sp.zn. 17Co/255/2016, Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/44/2015, R (ČR) 6/1994, R 49/2003). Z uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie.

7. Písomným podaním zo dňa 16.03.2023 sa k odvolaniu žalobcu vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Žalovaný považoval odôvodnenie napadnutého uznesenia za zrozumiteľné a logické, ktoré vyčerpávajúcym spôsobom reaguje na jednotlivé argumenty žalobcu. Súd vyjadril základné dôvody, ktoré bez najmenších pochybností odôvodňujú záver o nedôvodnosti podaného návrhu a potrebe jeho zamietnutia. Žalobca ani v rámci podaného odvolania neuviedol žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by bolo možné vyhodnotiť napadnuté uznesenie ako nezákonné, v zásade len zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia. Na zdôraznenie vecnej správnosti doplnil, že žalovaný popiera existenciu pohľadávok žalobcu z prezentovaných faktúr, v dôsledku čoho podal v oboch konaniach odpor. Z odôvodnenia odporov, ktoré žalovaný pripojil k vyjadreniu, sú zrejmé dôvody,

pre ktoré žalovaný považuje žalobcove nároky za nedôvodné. Ide napr. o skutočnosť, že časť faktúr bola zo strany žalovaného v minulosti uhradená, prípadne došlo k zápočtu fakturovaných súm, časť faktúr bola vystavená neoprávneným subjektom, alebo na neoprávnený subjekt a zvyšné boli vystavené za nedodané plnenie, prípadne bol ich predmet nepreskúmateľný. Žalovaný zdôraznil, že ohrozenie exekúcie môže byť dané len v prípade existencie pohľadávky žalobcu, pričom sa musí jednať o pohľadávku vymáhateľnú, tak ako definuje ustálená judikatúra (rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 172/2020), čo v danom prípade žalobca neosvedčil. Rovnako mal žalovaný za to, že žalobca neosvedčil ohrozenie prípadnej exekúcie. Uviedol, že žalobcom uvádzaná judikatúra sa týkala predbežného opatrenia, ktorý inštitút nie je možné stotožňovať s inštitútom neodkladného opatrenia. Poukázal na komentár k Civilnému sporovému poriadku 2. vydanie a dal do pozornosti novšiu rozhodovaciu prax súdov, ako napr. uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/118/2021, Krajského súdu v Nitre sp.zn. 9Co/34/2022. Žalovaný mal za to, že nepostačuje len všeobecné tvrdenie o majetkových pomeroch žalovaného a z kontextu vytrhnutých okolností, týkajúce sa úkonov vykonaných pred niekoľkými rokmi. Žalobca v rámci podaného návrhu netvrdil, ani nepreukázal, že by zo strany žalovaného dochádzalo k akémukoľvek konaniu, dôsledkom ktorého by bolo zbavovanie sa jeho majetku, prípadne jeho zmenšenie. Inštitút neodkladného opatrenia nie je určený na predchádzanie hypotetickým obavám, ktorých dôvodnosť nie je žiadnym spôsobom preukázaná. Pokiaľ žalobca argumentuje nízkou úrovňou vymožiteľnosti práva na Slovensku, táto skutočnosť nemôže byť vykladaná na ťarchu žalovaného a už vôbec nemôže odôvodňovať zásah do základných zložiek jeho ústavou garantovaného práva vlastníť majetok. Okrem skutočností, že žalovaný nepreukázal ani len splnenie podmienok odôvodňujúcich nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, v rámci jeho návrhu, ako i následného odvolania absentuje akýkoľvek relevantný argument, ktorý by umožňoval aplikáciu striknejšieho právneho inštitútu, teda nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca opätovne zdôraznil, že žalobca nepreukázal, že by zo strany žalovaného dochádzalo k akémukoľvek konaniu, ktoré by bolo možné definovať ako ohrozenie exekúcie. Uvedený záver potvrdzuje i faktické konanie žalovaného, ktorý napriek tomu, že sa už v decembri 2022 dozvedel o tom, že si voči nemu žalobca uplatňuje pohľadávky súdnou cestou (z doručených platobných rozkazov), od daného obdobia nevykonával žiaden právny úkon, ktorý by smeroval k zaťaženiu alebo zbavovaniu sa jeho majetku, prípadne k ukončeniu jeho činnosti. Z uvedených dôvodov žalovaný žiadal napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Ďalšie vyjadrenia doručené neboli.

9. Odvolací súd preskúmal odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v medziach dôvodov a v rozsahu odvolania podľa § 379 CSP a § 380 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP), a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, keďže napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

10. Z obsahu predmetného spisu odvolací súd zistil, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeným súdu prvej inštancie dňa 22.12.2022 elektronicky s autorizáciou podľa osobitného predpisu sa žalobca proti žalovanému domáha, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým zakáže žalovanému zdržať sa prevodu a zdržať sa zaťaženia právami tretích osôb, spoluvlastníckeho podielu vo výške 1/2 k celku na: a/ stavbe so súpisným číslom XXXX v meste O. - m. č. W. Q., okres O. H., nachádzajúcej sa v katastrálnom území W. Q., parcela registra „D.“ evidovaná na katastrálnej mape, postavenej na pozemku parc. č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 198 m²; stavba aj pozemok sú zapísané v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. Q.; b/ pozemku v meste O. - m. č. W. Q., okres O. H., nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Q., parcela registra „D.“ evidovaná na katastrálnej mape, parc. č. XXXX, zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 198 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. Q.; c/ pozemku v meste O. - m. č. W. Q., okres O. H., nachádzajúceho sa v katastrálnom území W. Q., parcela registra „D.“ evidovaná na katastrálnej mape, parc. č. XXXX, záhrada vo výmere 167 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností vedenom Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. Q. („spoluvlastnícky podiel na Nehnuteľnostiach“). Svoj návrh žalobca založil na skutočnosti, že žalovaný už dlhší čas neplatí nájomné z Nájomnej zmluvy 1, 2, ani preddavky na náklady spojené s užívaním predmetu nájmu riadne a včas, kedy pohľadávka žalobcu predstavuje spolu s úrokmi z omeškania 159.753,06 eur. Žalobca poukázal na okolnosti uzatvorenia nájomných zmlúv, nevýhodnosť podmienok nájomných

zmlúv pre žalobcu, nepriaznivú finančnú situáciu žalovaného, ako aj možnosť žalovaného disponovať s Nehnutelnosťami v podiele 1/2 tak, že bude vymožitelnosť pohľadávky žalobu zmarená.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

15. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

16. Podľa § 328 ods. 1 CSP ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

17. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

18. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisu, a to predovšetkým s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie a s odvolaním žalobcu, odvolací súd konštatuje vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie sa v napadnutom rozhodnutí riadne a presvedčivo vysporiadal s podstatnými skutočnosťami významnými vo vzťahu k návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia a vec správne skutkovo i právne vyhodnotil na základe stavu existujúceho v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

21. V zmysle platnej a účinnej právnej úpravy v ustanoveniach § 324 a nasl. CSP môže súd nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom v danom prípade žalobca odôvodňoval svoj návrh potrebou bezodkladnej úpravy pomerov. V každom prípade však žalobca musí opísaním rozhodujúcich skutočností osvedčiť potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, t.j. potrebu bezodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená a súčasne je jeho povinnosťou v zmysle § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. V neposlednom rade je v zmysle § 326 ods. 2 CSP daná povinnosť žalobcu pripojiť k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia listiny, na ktoré sa odvoláva. Skutočnosť, že súd v zmysle § 329 ods. 1 CSP môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania, zakladá potrebu vysokej presvedčivosti samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Povinnosťou súdu je dôsledne vyhodnotiť, či je návrh z objektívneho hľadiska presvedčivý a či došlo k osvedčeniu všetkých zákonom predpokladaných skutočností. Zákon ukladá žalobcovi povinnosť

hodnoverne osvedčiť nielen potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie, ale aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, čo môže žalobca dosiahnuť najmä relevantnými skutkovými tvrdeniami, listinnými dôkazmi a kvalifikovanou právnou argumentáciou.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 25.4.2012 pod sp. zn. 1Cdo/147/2011 vo vzťahu k predbežnému opatreniu, ktoré bolo procesným inštitútom v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok svojím obsahom a účelom blízkym neodkladnému opatreniu v zmysle CSP, uviedol, že „Pred nariadením predbežného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, musí však byť aspoň osvedčený. Osvedčenie (na rozdiel od dokázania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná.“

23. V prvom rade odvolací súd konštatuje, že v danej veci sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že sledovaný účel (ohrozenie budúcej exekúcie) možno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, ako aj so záverom súdu o neosvedčení žalobcom tvrdenej potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu.

24. Na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prípade nariadenia neodkladného opatrenia je nevyhnutné splniť viaceré podmienky stanovené v § 324 - § 329 CSP. V prípade, ak súd vzhľadom na i len jednu, alebo viacero podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia ako nesplnenú, nie je možné za takej situácie návrhu žalobcu vyhovieť. Preto nie je ďalej nevyhnutné, aby sa súd venoval, resp. posudzoval ostatné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia. V prípade, ak súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodov, že sledovaný účel možno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením a z dôvodu neosvedčenia hrozby zmarenia budúcej exekúcie, nie je účelné, aby sa vysporiadaval s ostatnými tvrdenými dôvodmi uvádzanými v návrhu. Súd prvej inštancie v prvom rade skúmal splnenie podmienky v zmysle § 324 ods. 3 CSP, keďže zabezpečovacie opatrenie má vždy prednosť pred nariadením neodkladného opatrenia. Z návrhu žalobcu nevyplývajú dôvody, pre ktoré by nebolo možné zabezpečiť sledovaný účel a to odstránenie obavy z ohrozenia exekúcie, práve zabezpečovacím opatrením. Zriadením zabezpečovacieho práva vzniká žalobcovi záložné právo, cieľom ktorého je jeho postavenie ako veriteľa posilniť tým, že sa zamedzí alebo zredukuje možné nebezpečenstvo neuspokojenia jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná. Keďže cieľom žalobcu je práve budúce uspokojenie tvrdenej pohľadávky, odvolací súd je toho názoru, že zriadenie záložného práva uvedenému zámeru postačuje. Žalobca síce v odvolaní dodatočne uvádzal, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia mienil nielen vylúčiť zmarenie uspokojenia pohľadávky, ale i zabrániť špekulatívnym právnym úkonom, ktoré by poškodzovali žalobcu, avšak hrozbu takéhoto konania zo strany žalovaného neosvedčil, dokonca žiadne konkrétne konanie žalovaného osvedčujúce dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie ani neuvádzal. Žalobca tiež nijakým spôsobom neosvedčil, že by žalovaný vykonával činnosť smerujúcu k zmenšeniu svojho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, resp. iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery, t.j. dostatočne neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ani prípadné ohrozenie budúcej exekúcie. Samotné podozrenie žalobcu o prípadných budúcich krokoch žalovaného nie je dostatočným dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Rovnako samotné osvedčenie existencie prípadnej pohľadávky žalobcu i za predpokladu nedostatočného zisku žalovaného nie je dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia za predpokladu, že žalovaný disponuje dostatočným majetkom a nie je preukázaná hrozba jeho zbavovania sa. Žalobca musí osvedčiť, že akákoľvek obava z ohrozenia exekúcie je nielen reálna, ale aj hrozí bezprostredne. Absenciu bezprostrednosti hrozby, prípadne hroziacej ujmy podporuje v danom prípade i skutočnosť, že žalobca mal vedomosť o dlhu žalovaného už od roku 2019 (prvých 5 nezaplatených faktúr), pričom len do roku 2021 predstavovala dlžná suma okolo 60 tisíc eur, avšak či už návrh na začatie konania, alebo návrh na zabezpečenie budúcej exekúcie pohľadávky nepodal a to napriek skutočnosti, že žalovaný v danom období disponoval menším majetkom ako v súčasnosti. Rovnako žalobca v návrhu ako obavu z ohrozenia exekúcie neuvádzal zaťaženie nehnuteľností iným záložným právom, ako dodatočne uviedol v odvolaní, preto je možné jeho tvrdenia považovať za neprípustné novoty v zmysle § 366 CSP. Zároveň je možné považovať za nesporné, že záložné právo na spoluvlastnícky podiel Nehnuteľností vzniklo súčasne s vlastníckym právom žalovaného, kedy je zjavné, že žalovaný si na zabezpečenie kúpy predmetného podielu vzal

úver od banky, preto ani uvedená skutočnosť nepreukazuje odôvodnenú obavu z budúceho konania žalovaného.

25. S poukazom na uvedené, závery súdu prvej inštancie o neosvedčení odôvodnenej obavy z ohrozenia exekúcie nie sú v rozpore ani so žalobcom prezentovanou judikatúrou, nakoľko i v danom procesnom režime pôvodnej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku bola jednou z nevyhnutných náležitostí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia práve odôvodnená obava z ohrozenia exekúcie, ktorá musela byť osvedčená. Ako už odvolací súd uviedol, za účelom preukázania existencie reálnej a bezprostrednej hrozby ohrozenia exekúcie nepostačuje len všeobecné tvrdenie o majetkových pomeroch žalovaného, hypotetických krokoch žalovaného, resp. z kontextu okolností vytrhnuté úkony vykonané pred niekoľkými rokmi. Keďže súd prvej inštancie sa so všetkými podstatnými skutočnosťami v odôvodnení napadnutého uznesenia vysporiadal a odvolací súd nevzhladol, že by žalobca v návrhu dôvodnosť operatívneho zásahu súdu vo forme neodkladnej úpravy pomerov osvedčil, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správne a z toho dôvodu odvolací súd viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 380 CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP v jeho výroku ako vecne správne potvrdil.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 100 %, keďže bol v odvolacom konaní plne úspešný.

27. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).